

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.467 van 29 september 1997
in de zaak A. 74.723/IX-155.**

In zake : Freddy VERDOODT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. ROBBE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kerselarenlaan 116-118

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 13 juni 1997 namens Freddy VERDOODT werd ingediend door zijn raadsman C. ROBBE, advocaat te Brussel, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 24 april 1997 van het college van secretarissen-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waarbij aan verzoeker definitief de vermelding "onvoldoende" wordt toegekend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 september 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
Ch. ROBBE, die verschijnt voor verzoeker, en van advo-
caat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is ambtenaar met de graad van
medewerker (C1) bij de administratie Land- en Tuinbouw,
afdeling management en vorming.

1.2. Op 15 juni 1995 wordt van de functie van
verzoeker een functiebeschrijving opgesteld.

De functiebeschrijving vermeldt als ver-
zoekers eerste evaluator afdelingshoofd TYVAERT en als
tweede evaluator directeur-generaal VAN DER VOORDE.

1.3. Het beschrijvend evaluatieverslag over 1995,
waarvan verzoeker op 14 maart 1996 kennis krijgt,
besluit met de vermelding "onvoldoende".

1.4. Op 12 februari 1996 wordt met verzoeker een planningsgesprek gevoerd, dat leidt tot een aangepaste functiebeschrijving die op 28 juni 1996 door verzoeker wordt ondertekend.

1.5. Op 28 november 1996 heeft verzoeker een opvolgingsgesprek met zijn eerste evaluator.

In het verslag hiervan wordt vastgesteld dat "een tweede persoonlijke doelstelling, nl. het ontwerpen en bijhouden van een register voor de opvolging van de dossiers sociale promotie niet werd uitgevoerd", dat de prestaties van verzoeker in verband met de dossiers landbouwworming "sterk ondermaats" zijn en dat "het klassement in het archief en op het bureel niet of slechts zeer gebrekkig is bijgehouden".

Het verslag vermeldt verder :

"... dat betrokkene op 25 juni in slaap lag op zijn bureel. Aan betrokkene werd herhaaldelijk voorgesteld, gezien overdreven alcoholgebruik vermoedelijk een probleem vormt voor een normale werkprestatie, het aan te bevelen is hiervoor hulp te aanvaarden via het MVG. Dit werd door betrokkene afgewezen".

1.6. Het beschrijvend evaluatieverslag over 1996, dat wordt opgemaakt na het evaluatiegesprek van 16 januari 1997, besluit met de vermelding "onvoldoende". Het verslag vermeldt, wat de resultaatgebieden betreft, onder meer :

"Het klasseren van documenten op het bureel en in het archief laat sterk te wensen over, ook nadat er herhaaldelijk op gewezen werd.

(...)

Betrokkene heeft zich deze vereiste kennis van de regelgeving wel in zekere mate eigen gemaakt, maar de prestaties, d.w.z. het aantal behandelde dossiers is sterk ondermaats. Mogelijke factor hierbij is het vermoedelijk overdreven alcoholgebruik voor een goede werkprestatie. Betrokkene werd op 25 juni slapend op zijn bureel aangetroffen.

(...)

Het gevraagde register voor de inschrijving en opvolging van de sociale Promotie dossiers, zoals voorzien in de doelstelling werd pas op het einde van

het jaar opgesteld en door een medewerker op PC gezet en bijgehouden. Deze laattijdigheid is een ernstige tekortkoming en heeft mij niet toegelaten de dossiers in de loop van het jaar systematisch op te volgen.

(...)

Het bijhouden van het klassement laat te wensen over".

Wat de functioneringscriteria betreft wordt vermeld dat "de kennis van de regelgeving niet zeer uitvoerig is", dat de orde "onvoldoende" is, dat verzoeker "weinig of geen initiatief" neemt, dat hij er niet toe komt te presteren en dat hij niet gemakkelijk medewerking verleent aan andere collega's.

1.7. Op 5 februari 1997 stelt verzoeker beroep in bij de raad van beroep.

Ter zitting op 25 maart 1997 overhandigt hij aan de voorzitter van de raad van beroep een medisch verslag waaruit blijkt dat hij sedert 12 februari 1997 onder psychiatrische behandeling is ingevolge belangrijke relationele en financiële problemen sinds 1992, die hebben geleid tot depressie, alcohol- en medicatiemisbruik met problemen op het werk tot gevolg.

De raad van beroep brengt bij staking van stemmen een verdeeld advies uit.

1.8. Door het thans bestreden besluit van het College van secretarissen-generaal van 24 april 1997 wordt tegen verzoeker definitief de vermelding "onvoldoende" uitgesproken.

1.9. Bij besluit van de secretaris-generaal van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw, genomen op 5 mei 1997, wordt verzoeker, met ingang van 15 mei 1997, afgedankt wegens beroepsongeschiktheid.

Verzoeker heeft tegen dit besluit eveneens een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing ingesteld (zaak G/A.74.724).

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering; dat hij stelt, samengevat, dat de motivering van het bestreden besluit niet meer is dan een overname van de motivering van het verslag van de evaluatoren, dat het College van secretarissen-generaal zeer licht over het verdeeld advies van de raad van beroep heen stapt, terwijl dit toch duidelijk de nadruk legt op de verbetering die er in de situatie van verzoeker zou zijn opgetreden, dat het College van secretarissen-generaal als enige motivatie om de overwegingen van de raad van beroep te weerleggen stelt dat de verbetering "pas zeer laattijdig en in het zicht van de volgende evaluatie is gebeurd en niet van aard om de evaluatie te wijzigen", dat op dezelfde lichtvaardige manier het College van secretarissen-generaal de schriftelijke verklaring van Dr. Jan VAN DORPE naast zich legt met de enkele overweging "dat de heer Freddy VERDOODT ruimschoots kansen tot verbetering heeft gekregen, maar nooit gemotiveerd bleek om zijn werk naar behoren te doen", dat het College van

secretarissen-generaal aldus zonder meer het standpunt van de evaluatoren volgt, terwijl niet vermeld wordt, laat staan gespecificeerd wordt, waaruit zou blijken dat verzoeker "ruimschoots kansen tot verbetering heeft gekregen";

2.1.2. Overwegende dat zelfs een oppervlakkige lezing van het bestreden besluit ruimschoots volstaat om vast te stellen dat, in tegenstelling tot verzoekers bewering, het bestreden besluit wel degelijk de redenen vermeldt op grond waarvan het College van secretarissen-generaal geoordeeld heeft dat aan verzoeker de vermelding "onvoldoende" moet worden toegekend; dat het besluit vooreerst vermeldt "dat uit het beschrijvende evaluatieverslag van de heer Freddy VERDOODT blijkt dat betrokkene tekortkomingen kent op vijf van de zeven resultaatgebieden die op de betrokkene van toepassing zijn; dat het klasseren van documenten te wensen overlaat, ook nadat er herhaaldelijk op gewezen werd; dat het nazicht van cursussen te traag verloopt; dat het gevraagde register voor de inschrijving en de opvolging van de Sociale Promotiedossiers te laat werd opgesteld"; dat vervolgens wordt vastgesteld "dat de heer Freddy VERDOODT ondermaats functioneert op vier van de zeven functioneringscriteria; dat de kennis van de regelgeving niet zeer uitvoerig is; dat het evaluatieverslag vermeldt dat betrokkene onvoldoende orde kent, weinig of geen initiatief neemt, er niet toe komt voldoende te presteren en medewerking te verlenen aan andere collega's" en "dat één van de twee jaardoelstellingen niet werd uitgevoerd"; dat, wat betreft de vermelding in het evaluatieverslag dat vermoedelijk overdreven alcoholgebruik mede aan de basis ligt van de slechte prestaties (o.a. slapen op het bureel), het College van secretarissen-generaal vaststelt "dat het afdelingshoofd sedert 1995 diverse gesprekken met de heer Freddy VERDOODT gehad heeft en hem herhaaldelijk

geadviseerd heeft om professionele hulp te zoeken; dat betrokkene herhaaldelijk de aangeboden hulp heeft afgewezen", "dat betrokkene tijdens het opvolgingsgesprek van 28 november 1996 nogmaals op zijn ondermaats functioneren en presteren gewezen is en hem gevraagd is zich alsnog te herpakken" en "dat uit de behandeling van de zaak vaststaat dat de overheid alles in het werk heeft gesteld om de geëvalueerde ter hulp te komen"; dat, in verband met de vaststelling van de raad van beroep dat er sinds het opvolgingsgesprek van 28 november 1996 in het presteren en functioneren van verzoeker een lichte verbetering is opgetreden, het College van secretarissen-generaal oordeelt "dat deze lichte verbetering zich pas zeer laattijdig en in het zicht van de volgende evaluatie heeft ingezet" en "dat de genoemde lichte verbetering trouwens niet wegneemt dat de heer Freddy VERDOODT ondermaats heeft gefunctioneerd tijdens de evaluatieperiode"; dat, met betrekking tot het verslag van verzoekers psychiater die de mening is toegedaan dat betrokkene sterk gemotiveerd is, beseft dat hij zich eerder had moeten laten behandelen en dat het volgen van de behandeling zal resulteren in het opnieuw functioneren van betrokkene, het College van secretarissen-generaal stelt "dat de heer Freddy VERDOODT pas professionele hulp heeft gezocht nadat het resultaat van zijn evaluatie bekend was" en "dat de heer Freddy VERDOODT ruimschoots kansen tot verbetering heeft gekregen binnen de organisatie, maar nooit gemotiveerd bleek zijn werk naar behoren te doen"; dat, het College van secretarissen-generaal besluit "dat het beperkt aantal positieve elementen uit het functioneren van de heer Freddy VERDOODT niet opweegt tegen de vastgestelde negatieve elementen" en "de evaluatie onvoldoende van de heer Freddy VERDOODT in verhouding staat tot de feitelijke gegevens uit het evaluatiedossier"; dat, in het licht van de aangehaalde motieven, het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur; dat hij stelt "dat er geen volledig onderzoek is gebeurd naar alle omstandigheden van de zaak vermits (...) er onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat er een verbetering zou zijn opgetreden in het presteren en functioneren van verzoeker sinds het opvolgingsgesprek van 28 november 1996", dat het College van secretarissen-generaal voorbijgegaan is "aan het feit dat de gedraging van verzoeker geenszins als een schuldige houding kan worden beschouwd", aangezien "indien verzoeker kampt met een drankprobleem dit als een ziekte dient beschouwd", dat het College van secretarissen-generaal bovendien uit het oog verloren heeft dat verzoeker sedert 12 februari 1997 in ziekteverlof is, dat niet voldaan is aan de hoorplicht omdat "het College van secretarissen-generaal een van de raad van beroep te onderscheiden administratieve overheid is, hetgeen het college dus niet vrijstelde van verzoeker te horen";

2.2.2. Overwegende dat uit de geciteerde motivering van het bestreden besluit blijkt dat verzoekers betoog als zou het College van secretarissen-generaal de bijzondere omstandigheden van de zaak onvoldoende onderzocht hebben, niet opgaat; dat, wat het feit betreft dat sinds het opvolgingsgesprek van 28 november 1996 in het presteren en functioneren van verzoeker een lichte verbetering is opgetreden, het College van secretarissen-generaal immers vaststelt "dat deze lichte verbetering zich pas zeer laattijdig en in het zicht van de volgende evaluatie heeft ingezet" en dat "de genoemde lichte verbetering trouwens niet wegneemt dat de heer Freddy VERDOODT ondermaats heeft gefunctioneerd tijdens de evaluatieperiode", zodat "zij niet van die aard is om

de evaluatie te wijzigen"; dat, met betrekking tot het drankprobleem van verzoeker het College van secretarissen-generaal opmerkt dat het afdelingshoofd "herhaaldelijk geadviseerd heeft om professionele hulp te zoeken", maar "dat betrokkene herhaaldelijk de aangeboden hulp heeft afgewezen"; dat derhalve blijkt dat het College van secretarissen-generaal met de bijzondere omstandigheden van de zaak rekening gehouden heeft; dat het feit dat verzoeker sedert 12 februari 1997 met ziekteverlof was daarentegen niet relevant is, aangezien het buiten de evaluatieperiode valt; dat, wat de door verzoeker aangevoerde schending van de hoorplicht betreft, het beginsel van behoorlijk bestuur van toepassing is dat tegen niemand een maatregel die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten kan worden getroffen, zonder dat hij de gelegenheid heeft gehad op nuttige wijze voor zijn belangen op te komen; dat, bij ontstentenis van wettelijke of reglementaire bepaling die zulks voorschrijft, het echter niet vereist is dat de betrokkene wordt gehoord door het bestuursorgaan dat bevoegd is om de beslissing te nemen; dat het dan ook volstond dat verzoeker gehoord werd door de raad van beroep en het College van secretarissen-generaal van de door verzoeker voor de raad van beroep voorgebrachte argumenten kennis heeft kunnen nemen; dat het tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel "machtsoverschrijding" aanvoert, omdat het passend zou zijn geweest aan verzoeker, in plaats van de evaluatie "onvoldoende", eventueel een tuchtsanctie op te leggen, aangezien de evaluatie "onvoldoende" de zwaarste sanctie, nl. de afdanking wegens beroepsongeschiktheid, met zich brengt; dat hij erop wijst dat hij sedert 1992

met zware problemen te kampen heeft en dat hij er toch aan hield iedere dag op zijn werk te zijn, dat de evaluatie de ambtenaar informatie dient te geven over de manier waarop hij in de dienst functioneert en de minder goed presterende ambtenaren moet aanmoedigen;

2.3.2. Overwegende dat in de mate verzoeker aanvoert dat het bestreden besluit niet passend is, opgemerkt dient te worden dat het bestuur bij de evaluatie van zijn ambtenaren over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt; dat het de Raad van State niet toekomt zich dienaangaande in de plaats van het bestuur te stellen; dat de Raad van State alleen een marginale controle vermag uit te oefenen, hetgeen betekent dat alleen een kennelijk onredelijke evaluatie, d.w.z. een evaluatie die buiten elke redelijke verhouding staat tot de feiten, als onwettig kan worden aangemerkt; dat verzoeker in casu niet betwist dat hij tijdens de betrokken evaluatieperiode ondermaats gepresteerd heeft, doch zulks wijt aan problemen op het persoonlijk vlak, waarmede het bestuur, naar zijn oordeel althans, onvoldoende rekening zou hebben gehouden; dat echter moet worden opgemerkt dat in de motivering van het bestreden besluit vastgesteld wordt dat het afdelingshoofd van verzoeker hem herhaaldelijk geadviseerd heeft om professionele hulp te zoeken, maar dat verzoeker de aangeboden hulp heeft afgewezen; dat, niettegenstaande persoonlijke problemen aan de basis kunnen liggen van verzoekers ondermaats presteren, het in die omstandigheden niet als kennelijk onredelijk kan worden beschouwd dat aan verzoeker de evaluatie "onvoldoende" werd toegekend; dat het derde middel niet ernstig is,

2.4. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig september 1900 zevenennegentig, door :

de HH. A. BEIRLAEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.